

ligvis ikke Oplysninger, som kun ere forlangte — jeg kunde fristes til at bruge Udtrykket forlangte af pur Nysgerrighed. Det er ikke af den Slags Oplysninger, som Sparekasser eller Banker skulle være forpligtede til at give, men jeg gaar ud fra for det første, at Ligningsmyndighederne, Kommunalbestyrelserne, Sogneraadene overalt ere saa fornuftige, at de vide, at et saadant Krav hverken vil blive honoreret, eller at der er mindste Anledning til at bebyrde Sparekasser og Banker med Krav om Oplysninger, som der ingen Grund er til at indhente, og som man slet ingen Brug har for. Og desuden gaar jeg ogsaa ud fra, at det, der skal foranledige, at disse Oplysninger kræves — det er jo Skatteraadene, der skulle foranledige dette — skal som Regel være de Udtalelser, der ere faldne, og de Forhandlinger, der ere førte i det Møde, hvor et af Skatteraadsmedlemmerne er til Stede, det Møde, som holdes til den saakaldte foreløbige Ansættelse af Formue. Paa Grundlag af disse Forhandlinger vil man let kunne skønne over, hvorvidt der virkelig er Mening i at stille et Forlangende til Sparekasser, Banker eller andre Pengeinstitutter om at give visse Oplysninger. Jeg er fuldstændig enig med de Betragtninger, der fremkom baade fra det ærede Medlem og fra den højtærede Finansminister, gaaende ud paa, at det selvfølgelig skal være med en vis Varsomhed, man skal forlange disse Oplysninger, men jeg gaar ud fra, at der kun vil blive forlangt saadanne Oplysninger, hvor der virkelig er Grund til at forlange dem. En Bemærkning af den ærede Finansminister foranlediger mig til yderligere at gøre opmærksom paa, at alle vi, der have haft med Ligningen af Formue- og Indtægtsskat til Staten at gøre og derfor mere eller mindre have beskæftiget os med Spørgsmaalet om at kræve Oplysninger fra Sparekasser og Banker om enkelte Personers Formue, ere vist aldeles paa det rene med, at det kan lade sig gøre ved Samvirken mellem Sparekassernes Bestyrer eller Forretningsfører og vedkommende, der indsætter Beløbene i Sparekassen, at omgaa Forpligtelsen derved, at Pengene indsættes paa et andet Navn end Ejerens. Derfor ønsker jeg og haaber, at Administrationen, inklusive Skatteraadene, vil være klar over, at hvis man efter vedkommende Skatteraads Mening med god Grund har søgt Oplysning om den Kapital, en bestemt Mand har indestaaende, men faar det Svar, at vedkommende Mand maaske

slet ikke har nogen Konto i Sparekassen, saa tør man ikke straks afvise Spørgsmaalet og sige, at der saa ikke er noget at spørge om mere. Ellers vilde det muligvis netop fremkalde Lyst til at omgaa Bestemmelsen, naar andre fik at vide, at man fra Administrationens Side stillede sig saaledes. Jeg mener, at hvis der virkelig er Grund til at tro, at vedkommende Person har Pengebeløb indestaaende et eller andet Sted, maa man netop være interesseret i at forfølge Sagen videre ved f. Eks. at spørge, om der ikke muligvis er indsat Beløb f. Eks. paa et af hans Børns Navne i Stedet for paa vedkommendes eget Navn, f. Eks. Penge, han har skaffet sig ved Laan i sin Ejendom — der er jo altid et eller andet, der danner Grundlaget for Ønsket om at faa Oplysninger om Kapitals Tilstedeværelse.

Uden at komme ind paa en Debat om Udtalelserne angaaende den finansielle Stilling eller Toldloven, kan jeg ikke slutte af uden at udtale min, og jeg tror det store Flertals, Tilfredshed med den ærede Finansministers Udtalelser baade om Finansministerens gode Villie til at medvirke, for saa vidt Finansministeren skal og kan medvirke dertil, til de store sociale Opgavers Løsning, ogsaa for saa vidt der kræves betydelige Tilskud af Statskassen, og dernæst ogsaa min, og jeg tror at turde sige, det store Flertals ubetingede Tilfredshed med Finansministerens Udtalelser om hans Stilling til Arbejdet paa Toldloven, baade hans Udtalelser om at ville fremskynde Arbejdet paa Undersøgelsen, som skal gaa forud for Fremlæggelsen af Toldloven, og de Udtalelser, hvormed han stillede i Udsigt, hvorledes det Toldlovsforslag, han eventuelt maatte komme til at forelægge, vilde komme til at se ud, hvad der skulde være det bærende og det grundlæggende for det fremtidige Toldlovsforslag. Jeg er sikker paa ikke at sige for meget, naar jeg udtaler, at den højtærede Finansminister vil kunne paaregne ikke blot stor Interesse, men ogsaa god Villie fra dette Tings, i alt Fald fra det store Flertals Side, i Arbejdet paa sammen med ham at faa et Resultat ud af den saa store og vigtige Sag, som en Ændring af vor Toldlov er.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 11, 12, 15 og 16  
vedtoges uden Afstemning.